

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

P ante LE

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

Pisculentus. Require in dictione piscosus
 Pisce. Regre in dictione pisa
 Pistor. Require i dic. pindo
 Pistrilla. Require in dictione pistrinum
 Pistrina. Require ibidem
 Pistrinu neut. & pistrina. fce. gñe: teste sup Adel
 phos Teretij Donato veteres prulerit. & for
 mat p diminutione pistrilla: testibz Diome. &
 Prif. At y'o Donat' nō a pistrino: sed a pistrina
 pistrillā fieri vult. Ait em: veteres absolute pi
 strinam dicebāt scemi. genere. Nam (vt pgi)
 pistrino pistrilla non cōuenit.

Pistris. Regre in diction pistris.
 Pistris hui' pistris cum i lat. vtrobiz scribit.
 Pistris est: quē alas cētū vocāt. de q Virg. Im
 mani corpe pistris. Rufus Festus in Araro. Ce
 dit apex summa: q lux pistrice corruscat. Pistris
 item y' bale nomē fce. gñis est. Pistris hui' tris:
 cū i latino vtrobiz: genus est nauis. de q Vir.
 Velocē Mnesthe' agit acri remige pistrin
 Pism. Regre in dictione pisa.

Pithagora. Require in dictione pithagoras.
 Pythagoras & pythagora in recto: teste Quin.
 prouulerūt: propriū fuit philosophi nomē: &
 scribitur cum y greco & th aspirato.
 Pithecusa cū i latino & th aspirato: sequēte e & c
 exili scribit: est a Tortel. cū y greco & a in se
 cunda syllaba scribi pēcipiāt: insula est in mari
 Tyrrheno: teste Prole. in qua pithecusae plalis
 tū nūme. opidum est. De quo Oui. lib. Meta.
 xiiij. Steriliq: locatas: colle pithecusas.
 Pithecusae. Require in dictione pithecusa.

P ante LA

Placeta nō venit a placeo ces: vt cū Catho. som
 nauit Vgu. sed ab actō greco πλάκων
 τ & format: teste Var. de ling. lat. Mar. Cū mit
 tis turdū: vt mihi quadrūue placētā. Hora. in
 episto. Pane ego iam mellitis potiore placētis.
 Placeo places facit in ptō placui & placitus sum:
 testibz Seruio sup li. viij. aenei. & Prif. & corri
 pic la syllabā. Placo placas la syllabā pducit.
 Oui. Fastor. i. Mox ego cur quauis aliorū nū
 mina placēt. Idē lib. Meta. viij. Cēpta placent
 & stat sententia tradere mecum

Placo. Require in dictione placeo.
 Planctus & plangor in vno scato dici pōt. Sta. li.
 Thæb. xij. Et furtum claro plangore fatent
 Plangor. Require in dictione planctus.

Platan' cū i exili mas. & fce. gñis apud antiquos
 fuit: vt Caper testat et Proby: & tā qñe q seun
 dae dedi. est: dicēte in Culice Virgi. Nā primū
 prona surgebāt valle patētes. Aereæ platan':
 inter q's impia lotos. Idē in geor. Et sterilis pla
 rani malos gessere valētes: arbor olim in Italia
 fuit: ex alieno tñ petita orbe: vt scripsit Plini'.
 Platea locus vocat latus & spatiosus: & pducit

mediā syl. quā etiā qñq: corripit Hora. in epī
 sto. Puræ sūt plateæ. Platea itē opidū est Cæli
 berie: dicēte Mar. Hic pigri colim' labore dul
 ci Boterdū: plateāq: cæltiberis. Hæc sunt noia
 crassiora. Plateæ plu. tñ nu. cū æ diph. in me
 dia & vltima syl. vrbs est Boetie: testibz Pro. et
 Lactan. grāmatico. de q meminit Papini' lib.
 Thæb. viij. dicēs. Nūciat excubijsvigiles assis
 se plateas. Plateæ itē eadē laturā: insula est in
 mari Lybico ex opposito ad Cyrenē: teste He
 rodoto lib. histo. iij.

Plateæ. Regre in dictione platea.
 Plaudeo. Regre in dictione plaudo.
 Plaudo dis tertia. & plodo dis: testibz Diome. &
 Acrone sup artē poeti. Horatij dici pōt: gnetiā
 & secūda iug. plaudeo plaudes. Mar. Plaudē
 re nec cano plaudere: nec glaphyro. Hierony. i
 Ecclesiastico. ca. xij. Caput suū mouebit: & plau
 debit manum

Plaustrum & plostrum dici potest: teste Priscia.

P ante LE

Plebes. Require in dictione plebs
 Plæbs vt tradit Apule. cū æ diph. scribit. Nā a
 πλάσσω: qd apud grecos in vsu nō est: nisi
 in cōpositōe. vt diplasion: polyplasion: plura
 litatēq: fecit: deriuat. A q vt primā diphthōgi
 vocalē assūpsit. Prif. aut absq: diph. scribendū
 innuit. Ait em: ante duas psonātes finales diph
 thongū repiri nō posse: ante duplicē posse: vt
 fæx: faux. Finales intelligas: q. f. in eadē finit
 syllaba cū ipsa vocali. alioqn nō staret regula.
 Nā mæstus: vādo: palæstra cū æ diph. scribi
 tur: est diphthongū ipum gemina psonās vel
 terna sequat. Declinat etiā hæc plæbs hui' plæ
 bes: teste Prif. Luca. lib. iij. Nescit plebes ieiuna
 timere. Lucil. lib. v. Deficit alma ceres: nec plæ
 bes pane potitur. Stati' lib. Thæ. iij. At partē
 ex alia Cadmi Mauortia plebes. Salust. li. hist.
 i. Plebei tribuniciam potestatem.

Plecto plectis facit in ptō plexi: teste Prif. in supi.
 plectū: teste eodē tractatu de participio. alij di
 cunt: qd facit in ptō plexui. in supi. plexū. vnde
 Hiero. in li. Iudiciū. c. xvi. ait. Si septē crines ca
 pitis mei licio plexueris. & clare hūc circūliga
 tum terræ fixeris infirmus ero.

Pleiades stellæ septē fuerūt Pleiones filia: a qua
 etiā sic cognitate sunt: q & vergiliae dicuntur.
 Plautus. Nec vesperugo: nec vergiliae occidūt.
 Oui. Fasto. iij. Pleiades incipiūt humeros rele
 uare paternos. qñq: sit tetralillaba d. ctio. Pro
 pertius. Non hæc pleiades faciūt: nec aquosus
 orion. Nonunq: abijcimus ei: & dicim' plades
 vt est etiam apud Stauū li. filuarū. i. Nec patēr
 Aegeas hiemes pladiumq: niuosum. Sydus et
 olenijs dignū petijisse sub astris

P ante LI

Pliades. Require in dictōe pleiades.
Plico. Require in dic. Plico.
Plico cas facit in prō plicauit & plicui. in supi. plicatū et plicitū: teste Prif. A q̄ cōposita q̄tuor. a plico. i. implico. cōplico. explico idem hñt du-plex pteritū & duplex supinū. Reliq̄ autē a plico pposita solū in aui pteritū formāt: supinū ī atum. vt duplico. triplico. multiplico. replico: supplico. Antiqui tamē teste Prifcia. etiam plicio plicis tertia cōiugatiōe pteritū: vnde explicuit dicimus: & expliciunt.

P ante LO

Plodo. Reg. in dic. plaudo.

Plostrum. Require in dictione plaustum.

P ante LV

Pluo plus perrariū est: & licet Laurenti⁹ dicat q̄ pluuit: nec suppositū nec appositum recipit pace eius dixerim: nōnūq̄ suppositū admittit. Vñ Tibul. ait. Multus & i terras deplueritq̄ lapis & iungit q̄q̄ abtō: vt est apud Liuiū & Floriū. Nunciatū est in albano lapidib⁹ pluuisse.
Plus: testib⁹ Prif. & Ser. sup. h̄. geor. cōparatiuū est. At yō Caper & Gel. li. v. nocti. anti. absolu- tū esse volūt: nō cōparatiuū. Hoc tñ p Prif. fa- teor & Seruio nō aliūde q̄ ex natura cōparati- ui plus abtēm regere. huius tñ analogiū cōpa- ratiuū ptulit Ambrosi⁹ in legēda sancte Ag- nes: cū dixit. Dū autē a scholis Agne reuertit: a pfecti vrbis filio adamat: cuius parētes dū reg- sisset. cōcepit offerre p̄lima & pluriora. pmitte- re: vbi etiā cōparatiuū gradū supapposuit su- perlatiuo: q̄d & fieri p̄: testib⁹ Probo & Dona- to i editiōe secūda: vt maior sum maximo. for- tius fortissimo. Vñ Oui. li. Meta. ix. ait. Sed q̄ cū tibi sit iūctissima iunctior esse. Expetit: Plus facit in nrō p̄fali & actō: neutro q̄dem gñe plu- ra & pluria: teste Donato sup illud Teren. in Phormio. Multa aduenient (vt sit) cōpluria in hac yba dicēte. Cōpluria fm regulā locut⁹ est Nā hoc cōplure & hęc cōpluria sic veteres: q̄d nostri cōplura syllaba minus dicūt: sic dudum Cato originū Phana: nec loco cōpluria. Cice. in Protagora. Cōfirmādi gñā cōpluria credo q̄a veteres hoc plure: nō hoc plus dicebāt. Hęc ille. Gellius autē li. p̄fato refert Capitonē doctissi- mū virū in episto. ad Pacuiū labeonē per ra- tiōes grāmaticas docuisse pluria: cum i ante a latinū esse: plura vero abq̄z i barbarū. Nunc autem de vsu & pluria dicimus & plura.

Pluto Saturni fili⁹ fuit: scē. at gñis Pluto filia fu- it Oceāi & Tethyos: teste Hesiodo i Theogo.

P ante EO

Poema hui⁹ poematis. & hoc poematū declina- ri p̄: teste Sergio in Donatū: vt est apud aphra- niū Nonio referēte poematoz: nō bonorum. Plaut. in Asinaria. Nam nec fictū vnq̄ est: nec

pietum in poematis. Hora. in episto. Poene re- cens adeo sanctū est: vetus omne poema.

Poematum. Require in dictione poema

Pola vrbis. Require in dictione pollen.

Polymnia. Require in dictione Polymnia

Polylymnia cū vni: l. sequēte y grēco: tetrasylla- ba dictio est. scribit & nonnūq̄ polylymnia cū y grēco in secūda & tetrasyllaba: aspiratiōe tñ interposita: & pētasyllaba fit dictio. Hora. Oda. i. Euterpe cohibet nec polylymnia: vbi nec polyly pes tertius choriambus est: q̄tuor cōstans syllabis: prima & vltia lōgis: duab⁹ i- termedijs breuib⁹. q̄d etiā Acron annorauit. & Oui. li. Fasto. v. ait. Dissensere deā: q̄rū poly- lymania cōcepit. Itē et Mar. Qd̄ nec Melpomene quod nec polylymania cōcepit. Nam & si apud Horatiū: Oui. Martia. polymnia tetrasyllaba dictio legeret: minime staret versus: cum poli- syllaba tā apud grēcos q̄ latinos correpta sit: vt vidimus in dictione musa. Virgi. de musis. Signat cūcta manu loquitq̄z polymnia gestu:

Poly. Regre in dictione pollen.

Polys. Require ibidem

Pollen hui⁹ pollinis cū duplicato l neu. gñis est: testib⁹ Cæsare & Probo. Vñ Macer de virib⁹ herbar⁹ ait. Hoc etiā succo iuncto cū pollinē: q̄d dant hordea corraē: vt dicūt pustula quis. Pōt etiā dediciari hęc pollis: testib⁹ Charisio & Prif. Phocas autē mascul. gñis esse tradidit. Poly cū vnico l & y grēco fecit multū. Polis cū vni- co l & l. dī. ciuitas. Polus cū vnico l. p̄ cō- lo ponit. Pholus cum pli aspirato & vnico: nomē centauri fuit. Pola cum vnico l: vrbis est Istrię post flexum adriatici sinus: teste Ptole. & eiusdē nominis insula i mari indico carmaniz- adiacens: vt idem Ptolem. ostendit

Polliceo. Require in dictiōe polliceor

Polliceor ceris cū dupli. l. depon. est ybū. q̄d tñ Prif. tradit esse cōe: q̄ & inducit Metellū Numi- dīcū in orōne. q̄ ad populū rñdet ita dicentem Nā vt alijs p̄teritq̄z obuenit magistrat⁹ ob me- tū statūq̄ polliceant. passiuū itē ptulit Ouid. li. Heroi. cum dixit. Pollicitis diues qlibet esse p̄t. Antig etiā polliceo ces dicebant. Vñ Var. refe- rente Nonio ait. Ne polliceres quod datū est.

Pollis. Require in dictiōe pollen

Polluceo cū dupli. l. & ex poly quod est multū: & luceo cōponit: nō autē ex post vel procul vel porro. vt somniabund⁹ tradit Vgu. Plaut⁹ in sticho. Vt decimā partem Herculi polluceā. i. splendide dedicem vel deuoueam.

Polus. Require in dic. pollen.

Pomcerium. Require in dictiōe pomcerium

Pomceriū cū ce diph. in secūda syl. scribit: dictū quasi post mcerū. b̄ est murū. Nā mcerus mu- rus vocat: teste Ser. vt est apud Vir. li. ænei. x.